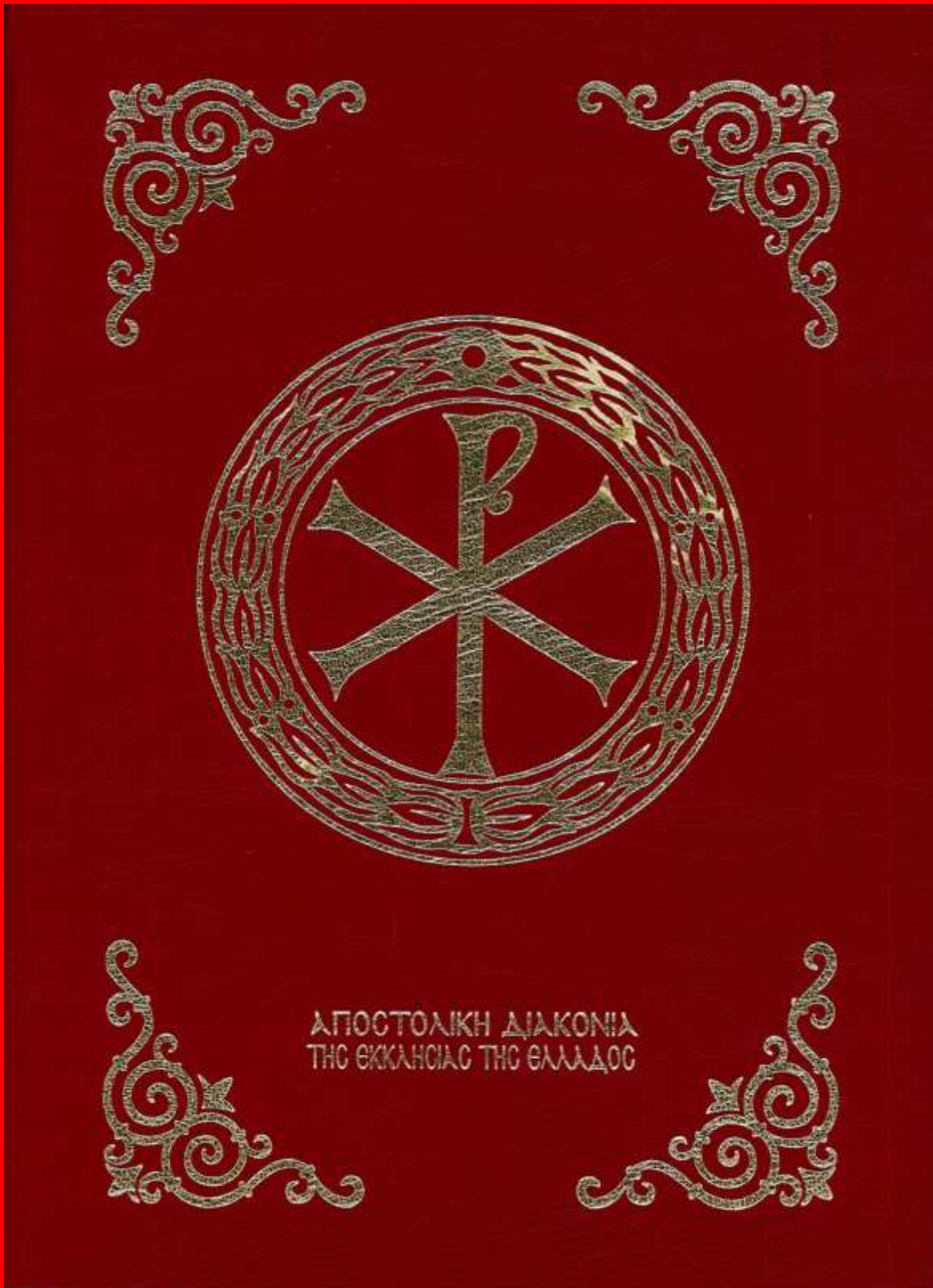

TEZAUUR LITURGIC
23 MAI
HARALAMBOS BOUSIA

EGKOMIA
SF. CUVIOS
IOACHIM
PAPOULAKIS
DE LA ITHACA

ATENA, 2015

23 ΜΑΪΟΥ

ΙΩΑΚΕΙΜ ΠΑΠΟΥΛΑΚΟΥ ΙΘΑΚΗΣ

ΕΓΚΩΜΙΑ

Ποίημα Δρ.Χαραλάμπος Μ. Μπούσια

Ακροστιχίς η εξής: «ΙΩΑΚΕΙΜ ΤΟ ΝΕΟΝ* ΙΘΑΚΗΣ
ΘΕΙΟΝ ΕΡΝΟΣ* ΕΓΚΩΜΙΟΙΣ ΣΤΕΦΩ Χ.»

Στάσις α΄.

Ήχος πλ. α. Η ζωή εν τάφω.

Μακαρίζομέν σε, των πιστών οι χοροί, μοναστών
Βατοπεδίου το καύχημα, αγγελόβιε κλεινέ Ιωακείμ.

Μακαρίζομέν σε, καθ' ἑκάστην λαμπρώς, της Ιθάκης
θεοδόξαστον βλάστημα, και κοσμήτωρ ιερέ Ιωακείμ.

Ιερὸν πυξίον, μάκαρ Ιωακείμ, ευσεβοφρόνος λαοῦ
προς τελείωσιν, ανεδείχθης και αγήρω βιοτήν.

Ωραΐσας πόνοις, πολιτείαν την σην, επί γης Ιωακείμ
ἔργοις θείοις σου, αφθαρσίας ημφιέσω την στολήν.

Ανελθὼν βαθμίδας, ακραιφνοῦς αρετῆς, μονοτρόπων
τιμαλφές σεμνολόγημα, ανεδείχθης θαυμαστέ
Ιωακείμ.

Κηδεμών κατοίκων, ώφθης Ιωακείμ, αντιλήπτωρ και προσάτης ανύστακτος, της τιώσης σε Ιθάκης ευλαβώς.

Έχων θείον πόθον, και μητρός σου στοργής, στερηθείς Ιωακείμ εισεχώρησας, εις αγκάλας της Μητρός του Λυτρωτού.

Ικετεύομέν σε, πάτερ Ιωακείμ, οι τιμώντες τους τιμίους καμάτους σου· ρύσαι πάντας της εχθρού επιβουλής.

Μοναστών του Άθω, κλέος Ιωακείμ, και μονής Βατοπεδίου θησαύρισμα, ηξιώθης της χαράς των ουρανών.

Τρίβοις αποστόλων, θείων Ιωακείμ, ακλινώς ακολουθήσας εκήρυξας, υποδούλοις χριστωνύμοις τον Θεόν.

Όλος πυρ υπάρχων, της αγάπης Χριστού, των παθών σου ώσπερ φρύγανα έκαυσας, την πληθύυν Ιωακείμ φωτολαμπές.

Νέον Εκκλησίας, άστρον Ιωακείμ, την σκοτειαν αγνωσίας εσκεδάσας, του λαού σαις φωτοβόλοις διδαχαίς.

Εκ της γης λαγώνων, σων λειψάνων σορός, ευλαβώς
ανεκομίσθη πανόσιε, εν εσχάτοις τοις καιροίς
Ιωακείμ.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ὅρθρον τοις εν σκότει, καθημένοις βροτοίς,
πανοθενή Τριας αγία ανέδειξας, εν τοις έτεσιν ημών
Ιωακείμ.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Νυν πιστών οι δήμοι, Θεοτόκε αγνή, τον σεπτόν
Ιωακείμ αναμέλποντες, μεγαλύνομέν σε άσμασι
τερπινοίς.

Στάσις β΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ἄξιόν εστι.

Ἄξιόν εστι, μεγαλύνειν σε τον θεοφόρον, ασκητήν
πυρσόν της συνέσεως, και χρηστότητος σοφόν
Ιωακείμ.

Ἄξιον εστι, καταστέφειν σε ωδαίς αισίαις, το σεπτόν
Ιθάκης εκβλάστημα, και θαυμάτων ποταμόν
Ιωακείμ.

Ίασμε τερπνέ, ταπεινώσεως και ακτησίας, εν
Βατοπεδίω εξήνθησας, και κατηύφρανας πιστούς
Ιωακείμ.

Θείαις σου ευχαίς, προς τον Κύριον χειμαζόμενους, αναψύχεις τάχος και άπαντας, περισκέπεις τους πιστούς Ιωακείμ.

Άνθος μυριστόν, αγαθότητος τα λείψανα σου, ώσπερ ανθηδών εν τω έαρι, αποπνέουσιν οδμάς Ιωακείμ.

Κόσμημα μονής, χρυσοποίκιλτον Βατοπεδίου, και Ιθάκης έμπνουν διάδημα, άρτι ώφθης ασκητά Ιωακείμ.

Έρδευσας αγρόν, υποδούλων χριστωνύμων λόγοις, σοις σοφοίς και θείοις κηρύγμασι, τον πριν άγονον κλυτέ Ιωακείμ.

Στήριγμα γενού, των πιστώς την θήκην προσκυνούντων, των σεπτών λειψάνων σου Όσιε, βάθρον άσειστον ευχής Ιωακείμ.

Θαύμασι τοις σοις, διαλαμπών τους δεινώς κειμένους, εν τη κλίνη πόνου ανέστησας, θαυματόβρυτε κρουνέ Ιωακείμ.

Έρνος ευθαλής, θείου Πνεύματος καρπούς το φέρον, και ψυχάς εκτρέφον εκάστοτε, ανεδείχθης των πιστών Ιωακείμ.

Ίθυνας καλῶς, προς λειμώνας σωτηρίου πάντας, και
αιθαλείς τους σενάζοντας, εν δουλώσεως ζυγῷ
Ιωακείμ.

Όσιε Χριστοῦ, κυβερνήτης των ναυτιλλομένων, ἴσθι ο
ποτέ ευσυμπάθητος, χρηματίσας ναυτικός Ιωακείμ.

Νέος ευσεβών, αντιλήπτωρ πέλων μη ελλίπης, τῷ
Χριστῷ πρεσβεύων αείποτε, πέμψαι ἔλεος ἡμῖν
Ιωακείμ.

Έσωσας λαόν, ιωκόμενον εν τῷ σω πλοίῳ, του εχθροῦ
βολάς μη πτοούμενος, κυβερνήτης ὡς καλός
Ιωακείμ.

Ρῶσιν κατ ἰσχύν, τοῖς ἐκάστοτε ασπαζομένοις, θήκην
σῶν λειψάνων την πάνσεπτον, ἀμφῶ παρέχε πιστοῖς
Ιωακείμ.

Νόσων πεφηνῶς, ανιατῶν ἰατῆρ εγένου, πανταχοῦ
σεμνέ περιβόητος, συνεργεία του Θεοῦ Ιωακείμ.

Δόξα. Τριαδικόν.

Όμβρισον ἡμῖν, υειτόν υψόθεν σωτηρίας, ἀναρχε
Τριας ὁμοούσιε, ἱκεσίαις του σεπτοῦ Ιωακείμ.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Σώσον τους πιστός, καταφεύγοντας ση θεία σκέπη,
Μήτηρ του Θεού παντευλόγητε, εκ κινδύνων και
παθών φθοροποιών.

Στάσις γ΄.

Ἦχος γ΄. Αἱ γενεαὶ πάσαι.

Αἱ γενεαὶ πάσαι, μακαρίζομέν σε, Ἰωακείμ
τρισμακάρο.

Αἱ γενεαὶ πάσαι, μακαρίζομέν σε, τον της Ἰθάκης
γόνον.

Εξέστησαν ορώντες, Ἰωακείμ σον βίον, οἱ Ἄγγελοι
Κυρίου.

Γηθόμενοι τελούμεν, την πάντιμον σου μνήμην,
Ἰωακείμ τρισμακάρο.

Κοσμήτωρ πέλεις νέος, μονής Βατοπεδίου, Ἰωακείμ
του Ἄθω.

Ωράϊσμα της νήσου, υπάρχεις και προστάτης,
Ἰωακείμ Ἰθάκης.

Μη παύση ουρανόθεν, Ἰωακείμ πρεσβεύων, υπέρ των
σε υμνοούντων.

Ιωακείμ τα σκότη, εσκέδασας σοις λόγοις, λαού του χριστωνύμου.

Οδηγεί σους ικέτας, Ιωακείμ προς δόμους, αφθίτου ευφροσύνης.

Ιδού λειψάνων θήκην, Ιωακείμ την θείαν, νυν ραίνομέν σου μύρα.

Σοφίας μυροθήκη, Ιωακείμ ενθέου, εμύρισας Ιθάκην.

Συνών Αγγέλων δήμοις, Ιωακείμ δυσώπει, υπέρ ημών τον Κτίστην.

Ταμείον συμπαθείας, ασύλητον υπάρχεις, Ιωακείμ προς πέλας.

Εξέλαμψας ως άστρον, Ιωακείμ πυρφόρον, εν τοις εσχάτοις χρόνοις.

Φανέ χρηστοηθείας, Ιωακείμ τα σκότη, καταύγασον ψυχής μου.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ως Πλαστουργόν Σε πάσης, Τριας υπεραγία, της κτίσεως υμνούμεν.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Χαράς πιστών αιτία, ακλύν των θλίψεών μου,
εκδίωξον Παρθένε.

Ευλογητάρια.

Ἦχος πλ. α΄.

Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με Ιωακείμ υμνήσαι.

Των Αγγέλων αι τάξεις, κατεπλάγησαν όντως,
καθορώσαι τους τρόπους, ισαγγέλου σου ζωής, και
θαυμάτων σου πλήθος, ω Ιωακείμ· συ γαρ όσπερ
άϋλος, ζηλωτής των αρρεύστων, ώφθης θερμότατος.

Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με Ιωακείμ υμνήσαι.

Τι ως μύρα, άσματα προσάγετε, οι χοροί Ιθακησίων,
συν τοις δήμοις μοναστών του Άθωνος, ασκητών
Ιωακείμ τω κλέει; ότι προς Χριστόν, έδραμε ο
άμεμπτος, ίνα υπέρ πάντων πρεσβεύη αείποτε;

Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με Ιωακείμ υμνήσαι.

Λίαν θερμώς, του Χριστού εκήρυξας, την αλήθειαν
τοις χριστωνύμοις, υποδούλοις τοις υιοίς, της Άγαρ
θεοφόρε, ω Ιωακείμ, και αυτοίς μετέδωκας, φλόγα
της σης ψυχής, την σε καταφλέγουσαν.

Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με Ιωακείμ υμνήσαι.

Μυροφόρων το χρέος, οι πιστοί εκτελούντες, ανεκόμισαν στην σορόν λειψάνων, άρτι Ιωακείμ, εκ της γης και ευήχοις, ερραναν ωδαίς, αυτήν την βλυστάνουσαν, ευσεβέσιν ιάσεωννάματα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνούντες Τριάδα, την υπέρχρονον πάντες, ευσεβείδιανοία, συν Πατρί τον Υιόν τε, και το άγιον Πνεύμα, κράζομεν πιστώσ· ρύσαι βλάβης όφεως, άπαντας υμνούντας το κράτος Σου.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκούσα, και Σωτήρα του κόσμου, Θεοτόκε Παρθένε, ρύσαι συκοφαντίας, σους οικέτας αδίκου, του Ιωακείμ ταις σεπταίς εντεύξεσιν, εν εσχάτοις καιροίς του διαλάμπαντος. Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα Σοι, ο Θεός. (εκ γ)

